

τοῦτον κὰν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑμᾶς
 23 περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ
 ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ
 γε τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειεν; Ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ
 ἐστίν, ἀκούσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντος τὸ ἀργύριον καὶ
 θάψαντος αὐτήν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 24 Τί <ἂν> οὖν βουλευθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσατε;
 πότερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν
 πατρίδα ἠδίκηκεν· ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι
 πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον
 βουλεύειν ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε κακὸν
 ποιήσας. [σωφρονέστερον γὰρ ἐστίν ὕστερον πᾶσι τῶν
 ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι.] δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ
 εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθήσε-
 25 ται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν ἤδη τετιμῆσεται. ἀλλ'
 ἄρα ἵνα βελτίους ὦσιν οἱ πολῖται δρῶντες ἅπαντας
 ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέος ἐστίν; ἀλλὰ
 κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστούς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως
 τοὺς πονηροὺς τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρηστῶν
 ἐπιτηδευμάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους εἶναι τοὺς τε
 26 κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν· ἄξιον δὲ καὶ
 τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰ μὲν τις φρούριόν τι προὔδω-
 κεν ἢ ναῦς ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε
 τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐξημιούτο,
 οὗτος δὲ προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν οὐχ ὅπως τιμωρηθή-
 σεται <ἀλλὰ καὶ βουλεύειν> παρασκευάζεται. καίτοι δι-
 κάως γ' ἂν, ὅστις φανερώς ὥσπερ οὗτος προὔδωκε τὴν
 ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν ἀλλὰ περὶ τοῦ δου-
 λεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀτιμίας ἠγωνίζετο.
- 27 Ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ